

gebe derover, idet der var forskellige Hindringer tilstede. For det Første blev dette Tog, som kom Nord fra, let overfyldt, idet det allerede førte en Del Kreaturer med sig. Dernæst var man heller ikke fornøjet med, at Toget blev fremsjort paa en saa sen Tid. Det var paa Grund af Klagerne herover, at der i Favn af Klagerne blev indlagt et helt nyt Tog, som var indstænket alene til Kreaturtransport. Toget fra Ringkjøbing afaar Kl. 9 eller 9^{1/2} om Morgenen — i g-tør ikke sige det bestemte — men jeg tror, at det er paa denne Tid. Dette Tog er altsaa bestemt til at besørge den Kreaturtransport, som tidligere blev besørget af Tog 37, hvormed man ikke var tilfreds, hvilket ogsaa Jernbanebestyrelsen erkjendte, at der var nogen Grund til, idet dette Tog navnlig var overfyldt. Nu ønsker man at kunne benytte begge Tog, idet man siger, at man dog i det Mindste kunde tilstede, at, naar der paa Tog 37 var Plads til at medtage Kreaturer, dette da ogsaa skete. Jernbanebestyrelsen har ikke været villig til at gaa ind derpaa, idet den siger, at det kun vil fremkalde fornyede Klager og Beflagelser, naar Folk, hvilket hyppig vilde være Tilfælde, vare belavede paa at benytte Eftermiddagstoget, men der, naar det kom til Stykket, da ikke var Plads for Kreaturerne, hvilket saa meget lettere vilde ske, som man næsten altid vilde komme med en Del Kreaturer netop paa de Dage, hvor der i Forveien var megen Trafik til Esbjerg. Paa de Dage, hvor Skibene skulde afgaa, eller hvor der var Marked i de sydlige Egne, vilde Trafikken paa dette Sted blive samlet paa een Gang saaledes, at der ikke vilde blive afhjulpet noget væsentlig Savn derved, at man gav Lilla-delse til, at Kreaturer kunde komme med, naar der var Plads. Jeg har gjentagende og indtrængende henstillet til Jernbanedirektøren, om det var muligt at opfylde de Paagjældendes Ønske, men jeg har bestandig faaet begrundede Svar tilbage, hvorfor han ansaa det for at være umuligt at gjøre det; han mente, at det vilde være til Skade for andre Steder, og ansøgte, at det i det Hele taget ikke vilde være gjørligt at tilfredsstille hver enkelt Egn's Krav, som kun tager Hensyn til, hvad der kan være den bekvemlest. Man maa se hen til, hvorvidt Hensynet til den paagjældende Egn kan komme i Overensstemmelse med det almindelige Hensyn til en fornuftig Jernbanedrift. Det er ikke dette Sted alene, der maa finde sig i nogen Ubekvemmelighed, thi netop de samme Forhold, som her ere tilstede, ere ogsaa tilstede i Aalborg og i hele Jyden, og Befolkningen der har maattet finde sig deri og har ikke beklaget sig væsentlig derover; men jeg tilstaa, at der paa dette Sted er særlig ubehagelige Forhold tilstede. Jeg tror imidlertid ikke, at der opnaas Noget ved yderligere Forsøg paa at tilveiebringe en Forandring. Jeg tror ikke, der er flere Andragender at omtale.

Rasmussen: Det Spørgsmaal, jeg skal tillade mig at omtale med et Par Ord, angaar Indstillingspunktet Nr. 10. Den meget ærede Præsident udtalte, at han ikke vilde omtale dette Punkt ret meget, da det, om det end ikke havde faaet sin Afgjørelse, saa dog var blevet fylbig behandlet ved Finantslovens anden Behandling. Jeg tror nu ikke, at man just kan sige, at dette er Tilfældet; jeg hukker neppe feil, naar jeg siger, at den høitærede Indenrigsminister ikke engang omtalte dette Spørgsmaal ved Finantslovens anden Behandling, lige saa lidt som den ærede Minister i Dag har fundet Anledning til at omtale det. De Oplysninger, som ere komne frem angaaende denne Sag, ere altsaa ikke Andet, end hvad der findes i Betænkningen til Finantslovens anden Behandling, hvor der findes anført, at det ærede Udvalg har forhandlet med Ministeren. Dette Punkt angaar Opretelsen af en mindre ikke regnskabsførende Postexpedition istedetfor Jaareveile Brevsamlingssted, og der findes udtalt i Betænkningen, at der var meddelt Ministeren Erklæring fra Postinspektøren for Østifterne, hvorefter dette Spørgsmaal maatte kunne hvile, indtil der blev anlagt en Bei over den nye Dæmning fra Andebo til Gundestrup. Jeg vilde meget beklage, dersom dette Spørgsmaal skulde hvile saa længe, thi det kan være maaffe mange Aar, inden der kommer en saadan Bei over den nye Dæmning, at Posten kan gaa derover, og maaffe det aldrig bliver til Noget. Jeg tror imidlertid, at Sagen kunde lade sig ordne forinden paa den Maade, som Beboerne ønske, og, hvis det da senere skulde være nødvendigt, dersom der blev anlagt en ny Bei over Dæmningen, kunde jo Sagen tages under fornyet Overvejelse. I ethvert Tilfælde tror jeg, at navnlig den Del af Herredet, som ligger nærmest omkring Jaareveile, vilde blive meget uheldig stillet, dersom Poststationen skulde henlægges til Andebo, idet der da, saavidt jeg kan skjønne, vilde være Steder, hvor Landpostbudene vilde komme til at gaa over tre Mil, og dette anser jeg ikke for rigtigt; jeg kan ikke indse, hvorledes Beboerne i saa Tilfælde skulde faae deres Post. Hvad angaar den Fordring, som Beboerne tro at være berettigede til at gjøre, da gaar den navnlig ud paa, at der skulde oprettes en mindre ikke regnskabsførende Postexpedition istedetfor det Brevsamlingssted, som nu findes. Jeg omtalte under Finantslovens anden Behandling, at der navnlig er en Ulempe med Hensyn til Afsendelsen og Modtagelsen af Pengebreve, den nemlig, at det kan vare 3—4 Dage længere for Bedkommende, inden de kunne modtage deres Penge, end det vilde kunne være, naar der var en virkelig ansvarlig Postexpedition. Denne Ulempe er virkelig ikke lille for Beboerne. Der findes der mange Handlende, Kjøbmænd og Andre, som ikke have saa lidt Omværling med Penge, der navnlig